

מ"ת (ירושלים) 41757-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' צדאם טנינה

מ"ת (ירושלים) 41757-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' צדאם טנינה ואח' שלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 41757-10-24

מדינת ישראל ע"י

עו"ד לירון קיסר

נגד

1. צדאם טנינה

2. פארס טנינה (עציר) שניהם ע"י

עו"ד נאשף דרוויש ועו"ד עבד חאג' יחיא

בית משפט השלום בירושלים

[14.11.2024]

כבוד השופטת ענת גרינבאום-שמעון

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק

סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

ב"כ המשיבים חולק על קיומן של ראיות לכאורה - ובשאלה זו עוסקת ההחלטה דנן.

כתב האישום

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק

העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק

הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, גניבת רכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413ב בצירוף סעיף 29(א) לחוק, ניסיון לגניבת

רכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413ב לחוק, קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, בצוותא חדא לפי סעיף 413 בצירוף

סעיף 29(א) לחוק, זיוף סימני זיהוי של רכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413ט לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק, החזקת

כלי פריצה לרכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413ז לחוק, בצירוף סעיף 29(א) לחוק, החזקת נכס חשוד כגנוב, בצוותא

חדא לפי סעיף 413 לחוק בצירוף סעיף 29(א), פריצה לרכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413 ורישא לחוק, הפרעה

לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק וגילוי עתיקה ללא רישיון חפירה או החזקה בעתיקה או ידיעה על גילוי או

החזקה של עתיקה, בצוותא חדא לפי סעיף 15א וסעיף 46 לחוק ארעי מס' (51), 1966 חוק העתיקות בצירוף סעיף

29(א) לחוק.

על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, המשיבים הינם אחים, תושבי אזור יהודה, שומרון וחבל עזה (להלן:

"האזור") אשר אינם מחזיקים באישור שהייה או תעסוקה כדין.

המשיבים מתגוררים במתחם משותף, בדירות סמוכות, בכפר תרקומיא.

עובר למועדים המתוארים בכתב האישום, קשרו המשיבים קשר עם אחד מדיה, נעים געאפרה, נדים מצרי, טעמה אלאוסטה ואחרים שזהותם אינה ידועה, שתכליתו גניבת כלי רכב מתחומי ירושלים והעברתם לתחומי האזור. במסגרת הקשר ניהלו המשיבים את חברי החוליה, תיאמו ביניהם את הפרטים וחילקו בין חברי החוליה תפקידים. בנוסף, המשיב 1 שוחח עם חברי החוליה בנוגע לשכר בגין השתתפותם בהתארגנות העבריינית ובנוגע למכירת כלי הרכב הגנובים.

עוד במסגרת הקשר, החזיקו המשיבים יחד בכלי פריצה והנעה מתקדמים ואף התקינו לוחיות זיהוי ישראליות משוכפלות ומזויפות על כלי רכב.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 28.7.24 חנה אחמד דיאב את רכבו מסוג טויוטה ברחוב הפרטיזנים בירושלים. ביום 29.7.24 עובר לשעה 05:00 הגיעו המשיבים או מי מחברי החוליה למקום ברכב פג'ו בעל לוחית זיהוי משכופלת (להלן: "הרכב המוביל 1"), חבלו בחלון הטויוטה והניעו אותו ונסעו מהמקום עם הרכב המוביל 1 ועם רכב הטויוטה לשטחי האזור.

בהמשך, הרכיבו המשיבים על רכב הטויוטה לוחית זיהוי מזויפת וחננו אותו בסמוך לביתם המשותף. ביום 6.10.24 החזיקו המשיבים מחוץ לביתם ברכב הטויוטה.

בנוסף, החזיקו המשיבים ברכב מסוג רוביקון ובתוכו שתי לוחיות רישוי פלסטיניות, טלפון נייד ואולר. לשם קידום הקשר ומימוש, החזיקו המשיבים בביתם במתחם המשותף כלי הנעה מתקדמים, כלי פריצה, תעודות זהות ישראליות מזויפות, לוחיות זיהוי ישראליות משוכפלות ומזויפות, כמפורט בכתב האישום.

בנוסף, בקומה מתחת לדירתו של המשיב 1, בארון המטבח, החזיקו המשיבים ב-156 פריטים שיוצרו בידי אדם לפני 1,700 שנה המוגדרים עתיקות, כפי שפורטו בכתב האישום ואשר שוויים הכולל עומד על כ-15,000 יורו.

כאשר הגיע לבית כוח שיטור, החביאה אמם של המשיבים תיק ובו משבש תדרים וכבלי חשמל אשר בשימוש המשיבים. על פי עובדות האישום השני, ביום 14.8.24 חנה סעיד גלאל רכב מסוג טויוטה (להלן: "רכב טויוטה 2") ברחוב האצל 4 בירושלים.

באותו יום חנה יוסף אבגי את רכבו מסוג טויוטה (להלן: "רכב טויוטה 3") ברחוב הצבר 215 בירושלים. ביום 15.8.24 עובר לשעה 04:00 הגיעו המשיבים או מי מחברי החוליה לרחוב האצל ברכב מסוג סקודה בעל לוחית זיהוי משוכפלת (להלן: "רכב מוביל 2"), פרצו את רכב טויוטה 2 והניעו אותו. אז נסעו המשיבים או מי מחברי החוליה עם כלי הרכב לשטחי האזור.

במהלך הגניבה, חברי חוליה נוספים תצפתו על הדרך והזהירו מפני משטרה, הדריכו ונתנו הוראות. עובר לשעה 06:00 הגיע משיב 2 יחד עם המשיב 1 או מי מחברי החוליה לרחוב צבר באמצעות רכב מוביל 2, פרצו את רכב טויוטה 3 והניעו אותו. אז נסעו המשיבים או מי מחברי החוליה עם כלי הרכב לשטחי האזור.

במהלך הגניבה, חברי חולייה נוספים תצפתו על הדרך והזהירו מפני משטרה, הדריכו ונתנו הוראות. על פי עובדות האישום השלישי, עובר ליום 19.7.24 חנתה רחל סופר את רכבה מסוג טיוטה ברחוב מרדכי אלקחי 20 בירושלים.

עובר לשעה 04:00 הגיע המשיב 1 ומי מחברי החולייה לרחוב אלקחי ברכב מסוג מאזדה הנושא לוחית זיהוי משוכפלת כשברשותם מכשירים להנעת רכב.

המשיב 1 או מי מחברי החולייה ניגשו לטיוטה, ניפצו חלון קדמי, שברו חובק הגה, חיברו מכשיר להנעת רכב והניעו אותו. אז נסעו המשיב 1 ומי מחברי החולייה עם כלי הרכב לשטח האזור, כאשר המשיב 1 יושב ליד הנהג ברכב המוביל 3.

כח שיטור דלק אחריהם ומשכך נהגו חברי החולייה בצורה מסוכנת, כמפורט בכתב האישום ולרבות פריצת מחסום דוקרנים.

בשעה 06:44 הצליח המשיב 1 להימלט ברכב המוביל 3 לשטחי האזור ואילו האחר נמלט רגלית. על פי עובדות האישום הרביעי, בין התאריכים 1.6.24 - 6.10.24 שהה המשיב 1 עשרות פעמים ברחבי מדינת ישראל. המועדים פורטו בכתב האישום.

על פי עובדות האישום החמישי, בין התאריכים 1.6.24 - 5.10.24 שהה המשיב 2 עשרות פעמים ברחבי מדינת ישראל. המועדים פורטו בכתב האישום.

טיעוני הצדדים

בתמצית, טוענת המבקשת כי מדובר בתיק בו נראים כל שלבי ביצוע העבירה, באמצעות תצפיות של המשטרה, האזנות סתר, איכונים וממצאים שנתפסו. המשיבים הם ראשי החולייה, בחלק מן המקרים נמצאים בשטח ובחלק מהמקרים מנהלים את הגניבות. לא יכולה להיות מחלוקת בדבר השהייה הבלתי חוקית של המשיבים בישראל עשרות פעמים שכן האמור מבוסס על איכונים. לגבי האישום הראשון, המשיבים, אשר גרים במתחם משותף בתרקומיא, מחזיקים בשטח ביתם רכוש רב ביותר. אין מדובר בעבירת חוץ שכן הרכוש קשור לחלק מן העבירות שהתבצעו בישראל בכתב אישום זה וגם קשירת הקשר שבאה לידי ביטוי בתיק זה ובתיקים מקבילים מצביעה על כך שהמשיבים והחולייה שלהם מעבירים רכוש משטח ישראל לשטח האזור. בנוסף, נתפסו בביתם עתיקות. על חלק מהחפצים ולוחיות הזיהוי נמצאו ט.א. של המשיבים. לעניין קשירת הקשר, על חפצים בבית המשיבים נמצאו ט.א. של נאשמים בתיקים אחרים. פלט האיכונים מעלה כי יש איכון של המשיב 1 באזור הגניבה ובשעת הגניבה ויש איכונים של משיב 2 בחלק מהמסלול של משיב 1. בנוסף, יש איכונים ושיחות בין משיב 1 לחברים אחרים באותה חולייה בזמן הגניבה. עוד הפנתה ב"כ המבקשת לשיחות מס' 1923 ו-1953 בהאזנות הסתר. בנוסף, הרכב הגנוב נמצא בחנייה של המשיבים ועליו ט.א. שלהם. לעניין האישום השני, הפנתה ב"כ המבקשת לאיכונים ושיחות בהאזנות סתר, כדוגמת שיחות 717, 718, 680, 585 ו-964. משיב 1 מנחה את משיב 2. בנוגע לאישום השלישי, ישנם איכונים של המשיב 1 ותמונתו אשר מזוהה על ידי שוטר. לעניין תחכום החולייה הפנתה ב"כ המבקשת לשיחה 718. כן הפנתה למזכרו של רס"מ סלמון מיום 24.10.24.

מנגד, טען ב"כ המשיבים כי שלושת האישומים הראשונים מתבססים על איכונים ואין ראיות שמבססות את הקשר בין שני המשיבים לאירועי הגניבה, להבדיל מהחזקה או קבלה של הרכב בתוך השטחים שאז מדובר בעבירת חוץ שאינה בסמכות בית משפט והדבר רלוונטי לכל החפצים שנתפסו בבית או בשטח בית המשפחה, גם אם יש ראייה שמקשרת אליהם עדיין מדובר בהחזקה מחוץ לשטח ישראל ולפיכך אין סמכות לדון בה, בהקשר זה ביקש ב"כ המשיבים להפנות לפסיקה רלוונטית אך לא עלה בידו להציג את מספרי האסמכתאות בדיון. לגבי האישום הראשון, כל מה שקושר את המשיבים אלו איכונים, שיחות טלפון ותפיסת הרכב אך הרכב נתפס זמן רב אחרי כך שאין "חזקה תכופה", אף לא הוכח כי השטח בו נתפס משמש את המשיבים באופן בלעדי. עוד נטען כי המבקשת מתייחסת אל המשיבים כמקשה אחת. העובדה שהמשיבים אוכנו במקום הגניבה אינה אומרת כי גנבו ובוודאי לא כאשר מדובר במשיבים שנטען כי נכנסים לישראל בצורה תכופה. לגבי האישום השני, יש האזנות סתר אך התכנים אינם מלמדים על מעורבות בגניבת כלי הרכב הספציפיים גם אם עולה מהם "ריח לא טוב" של התנהלות פלילית. לגבי האישום השלישי, אין האזנות סתר, אלא דו"חות צפייה של רכב שנצפה נוסע לפני הרכב הגנוב ולכאורה המשיב 1 נצפה בתוך הרכב, אך התמונה אינה באיכות טובה ולא הוכח כי יש היכרות בין השוטר למשיבים. לעניין אישומים 4 ו-5, אלו מבוססים על איכונים כאשר לא הוכח כי מספרי הטלפון של המשיבים אכן שלהם, אלא מאשרים בתחילת חקירתם, בחלק האינפורמטיבי ולפני האזהרה כי אלו מספריהם. בנוסף לא הוכח כי הם המשתמשים הבלעדיים בטלפונים ומדובר בראיות נסיבתיות בלבד. המבקשת הבהירה כי מלבד חקירות המשיבים, הם מזוהים בשיחות רבות בשמותיהם וכי קיימת חו"ד זיהוי קול ביחס למספרי הטלפון שלהם.

ניתוח ראיות לכאורה

כידוע, לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בית המשפט בוחן האם חומר הראיות הגולמי שלפניו מקים תשתית ראייתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל (פסקה 15, 3/6/2018).

בהקשר זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא בוחן את חומר החקירה "על פניו" ואת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בו (ראו הלכת זאדה בעמ' 145; בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 22, 21/9/2020); בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 5/5/2009); בש"פ 2971/21 אל זיאדנה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 29/6/2021); בש"פ 640/20 קטן נ' מדינת ישראל (פסקה 7, 4/2/2020); בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל (פסקה 6, 28/10/2013); בש"פ 7376/20 אברהים חמאד נ' מדינת ישראל (פסקה 5, 6/11/2020); בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11/11/2018)).

מן הכלל אל הפרט.

מרבית הראיות בתיק דנן מבוססות על מכשירי הטלפון הנייד של המשיבים - הן לעניין האיכונים ומחקרי תקשורת והן לעניין האזנות הסתר, לפיכך אדרש בתחילה לתשתית הראייתית הקושרת את המשיבים למכשירים.

קשירת המשיבים לטלפונים הניידים שלהם
בחקירת המשיב 1 מיום 6.10.24 - ולאחר שהוזהר - טען המשיב 1 כי אינו זוכר את מספר הנייד שלו, אך אישר כי המכשיר שהציג לו החוקר שייך לו מזה כשנה וכי רק הוא עושה בו שימוש, תוך שהוסיף כי "קורה שפועלים עושים שיחה פה ושם" (עמ' 4, ש' 21-25). המשיב 1 אף זיהה בחקירתו את מכשיר הטלפון הנייד של המשיב 2 (עמ' 5, ש' 30) אך טען כי גם את מספר הטלפון שלו אינו זוכר.
רק לאחר שהוטחו בו האזנות הסתר, טען המשיב 1 בחקירתו השנייה כי "אלף אנשים" לוקחים לו את הטלפון. בחקירתו של המשיב 2 מיום 6.10.24 - ולאחר שהוזהר - אישר כי ברשותו רק מספר טלפון אחד מזה כ- 5-6 שנים וכי רק הוא משתמש בו (עמ' 4, ש' 11-16). עוד טען כי זוכר רק חלק ממספר הטלפון שלו "052340" אך לא את כולו (עמ' 10, ש' 101).
לאחר שהוטחו במשיב 2 האזנות הסתר (בחקירה 17.10.24) הוא שמר על זכות השתיקה ומדי פעם השיב "לא יודע". כאמור, למספרי הטלפון של המשיבים התבצעו האזנות סתר. בחומר החקירה קיימים דו"חות של השוואת קולות - הקובעים התאמה בין המזוהה בהאזנה כ"צאדם" ובין קולו של הנחקר המשיב 1 וכן התאמה בין המזוהה בהאזנה כ"פארס" ובין קולו של הנחקר המשיב 2.
זאת ועוד, כעולה מחומר החקירה בחלק מן השיחות מזדהים המשיבים בשמם (ראה כדוגמא שיחות 1057, 827, 730, 2190).
לאחר שעיינתי בחומרי החקירה נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת המבססת את החיבור בין כל אחד מהמשיבים לטלפון הנייד שלו.
קשירת קשר בין המשיבים לחברי חולייה אחרים
ניתוח מחקרי התקשורת שבוצעו לטלפונים הניידים של המשיבים מעלה כי המשיבים מצויים בקשר טלפוני עם המעורבים האחרים, לגביהם נטען כי הם חלק מחברי החולייה ואשר נגדם הוגשו כתבי אישום נפרדים: נדים מצרי, נעים ג'עאפרה, אחמד מדיה, מוחמד טנינה וטעמה אלאוסטה.
חלק מהתקשורת עמם נעשית במועדי ובשעות גניבות כלי הרכב וחלק במועדים אחרים.

בנוסף בין המשיבים למעורבים האחרים מתקיימות שיחות אשר יש בתוכן לבסס קשירת קשר בין המעורבים להתנהלות פלילית מחשודה ואף לגניבת כלי רכב שונים (ראה כדוגמא שיחות 730, 2532, 743, 1923, 1518, 717, 2555, 1531) וכן שיחות שמהותן הכוונה, תצפית ואזהרה מפני שוטרים (ראה כדוגמא שיחות 1158, 718, 1518). רק לשם ההמחשה יפורט כי בשיחה מס' 730 - בין המשיבים: אומר המשיב 1 כי תאמר אמר לו כי הוא "עובד עם מישו יהודי ואמר שיש באוטו שלו יש בבטן של הכבשה מכה טובה"; בשיחה 1535 בין "סיף" למשיב 1 - סיף מעדכן "שהלילה לא יסתדר, עוד מוסיף שהגיעו לרכב והבעלים של הרכב הגיעה אליהם ורדפה אחריהם...". בשיחה 717 בין המשיבים - שמתרחשת במועד גניבת הרכב מהאישום השני - המשיב 2 אומר למשיב 1 ללכת לאחמד כדי לפרק את האוטו והמשיב 1 עונה לו לא ללכת "אתה תבדוק אותו, תפרק את ההוא הפנימי". כל המתואר לעיל, עומד בסתירה לגרסאות המשיבים בחקירותיהם במשטרה ולפיהן אין להם כל היכרות עם המעורבים האחרים או קשר עמם.

בשים לב לאמור, מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לחלקו הכללי של כתב האישום, קרי לקשירת הקשר בין המשיבים לאחרים לצורך גניבה שיטתית של כלי רכב והעברתם משטחי מדינת ישראל לשטחי האזור. על רקע הקביעה האמורה תבחן התשתית הראייתית ביחס לכל אישום ואישום.

האישום הראשון

ביחס לגניבת רכב טויוטה ל.ז. 217-10-003 ביום 29.7.24 מרחוב הפרטיזנים בירושלים - קיים מזכרו של רס"ב אליהו מיום 29.7.24 ולפיו בעל הרכב התלונן כי רכבו נגנב במהלך הלילה שבין ה-28-29.7.24. אציין כי המבקשת הפנתה בטיעוניה בעניין אישום זה לשיחות האזנת סתר שמספרן 1922 ו-1923 אך אלו נערכו ביום 27.8.24 קרי כחודש לאחר המועד באישום זה.

עיון בפלט איכונים המסומן מ.כ. 3 מעלה כי המשיב 1 מאוכן ביום 29.7.24 בשעה 04:15 ברחוב רבעה אל עדוויה 53 בירושלים. בנוסף נראה כי המשיב 1 מוציא שיחה לטעמה אלאוסטה ובסמוך לשעה זו גם משוחח עם המשיב 2. ניתוח מחקר התקשורת של המשיב 2 מעלה כי ביום 29.7.24 אוכן בין השעות 00:13-04:05 בירושלים, היה בקשר עם המשיב 1 ועם מצרי.

לכל אלו יש להוסיף את העובדה כי הרכב מושא אישום זה נתפס בסמוך לבית המשיבים (ראה דו"ח פעולה רס"ר קראווי מיום 6.10.24, לפיו נתפסו 2 כלי רכב גנובים טויוטה 84004001 ורוביקון, וכן דו"ח מסכם חקירת מז"פ ממנו עולה כי בבדיקה אותר מספר הרישוי המקורי של הרכב והוא 21710003) וכן מפתחות הרכב אותרו בתוך ביתם (ראה דו"ח תפיסה של רס"ר נגר מיום 6.10.24).

עוד יש לציין כי מדו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 8.10.24 של רס"מ עוזרי עולה כי ברכב נתפס מסרק שחור סמוך לידית ההילוכים. על פי מזכר, בבדיקת DNA שנעשתה נמצאה התאמה בין המשיב 2 למסרק שנתפס בטויוטה 84004001.

טענת ב"כ המשיבים ביחס להעדר סמכות בשל הטענה כי מדובר בעבירת חוץ - אליה אתייחס בפירוט בהמשך - אינה מתקיימת בעניין הרכב, שכן שילוב הראיות הנסיבתיות בעניין חלקו הראשון של אישום זה מלמד כי המשיבים גנבו את הרכב והובילו אותו לביתם. אין גם בטענת ב"כ המשיבים להעדר פירוט חלקו של כל אחד מהמשיבים לשנות את התמונה הראייתית בעניין זה שכן עולה כי המשיבים פעלו בביצוע בצוותא וכך גם החזקת הרכב הגנוב בסמוך לביתם פועלת ביחס לשניהם.

נכון הוא כי אין מדובר ב"חזקה תכופה" שכן הרכב נתפס מספר חודשים לאחר גניבתו ועם זאת, יש בעובדת הימצאותו בסמוך לבית המשיבים בצירוף הראיות הקושרות את המשיבים לאזור ביצוע הגניבה, להקים תשתית ראייתית, גם נסיבתית, לאישום זה.

באלה הדברים, אני קובעת כי בעניין גניבת רכב הטויוטה מושא האישום הראשון קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש ואף מעבר לכך ביחס לשני המשיבים.

אשר למוצגים שנתפסו בחיפוש בבית המשיבים בתרקומיא -

כאמור, בחיפוש שנערך בבית המשיבים בכפר תרקומיא נתפסו לוחיות רישוי מזויפות, מפתח רכב לא תואם, משבש תדרים אשר נתפס בתוך תיק שחור לגביו נטען כי ניסתה אמם של המשיבים להחביא, עתיקות, תעודות זהות החשודות כמזויפות וכלי עבודה (ראה דו"ח תפיסה של אליהו בן חמו מיום 6.10.24; דו"ח הפעולה של רס"ר קרואני מיום 6.10.24; דו"ח תפיסה של רס"ר נגר מיום 6.10.24 ומזכר ההשלמה לו).

זאת, בנוסף לשני כלי רכב הגנובים שאותרו במקום, רכב הטויוטה קורולה ל.ז. 84-0004-001 וכן ג'יפ רוביקון מס' פלסטינאי 83359 ואשר מפתחותיהם נמצאו בתוך בית המשיבים (דו"ח תפיסה של רס"ר נגר מיום 6.10.24)

כאמור, בהקשר של תפיסת המוצגים העלה ב"כ המשיבים שתי טענות : עבירות חוץ וריבוי משתמשים בבית. להלן אתייחס לשתייהן.

עבירת חוץ

לטענת ב"כ המשיבים בית המשפט נעדר סמכות לדון בכל הנוגע למוצגים שנתפסו בבית המשיבים שכן זה מצוי בכפר תרקומיא ואינו חלק משטחי מדינת ישראל ומשכך מהווה עבירת חוץ.

לאחר ששקלתי את הדברים, אינני סבורה כדעת ב"כ המשיבים.

משהונחה בפניי תשתית ראייתית המעידה על קשירת קשר בין המשיבים ואחרים לביצוע עבירות של גניבת כלי רכב, משטחי מדינת ישראל לשטחי האזור, בין היתר בדרך של שימוש בלוחיות זיהוי מזויפות, הרי שמדובר בעבירות שבחלקן נעשו בתוך תחומי מדינת ישראל.

סעיף 7 לחוק העונשין מגדיר מהי "עבירת פנים", לצורך קביעת סמכותו הטריטוריאלית של בית המשפט בישראל, בהתאם לסעיף 12 לחוק, כדלקמן:

(א) "עבירת פנים" -

(1) עבירה שנעברה כולה או מקצתה בתוך שטח ישראל;

(2) מעשה הכנה לעבור עבירה, ניסיון, ניסיון לשדל אחר, או קשירת קשר לעבור עבירה, שנעשו מחוץ לשטח ישראל, ובלבד שהעבירה, כולה או מקצתה, הייתה אמורה להיעשות בתוך שטח ישראל.

(ב) "עבירת חוץ" - עבירה שאיננה עבירת פנים.

מנוסח הסעיף עולה, כי עבירה תיחשב כ"עבירת פנים", אם מקצתה נעברה בתוך שטח ישראל - כאמור בסעיף

7(א)(1) לחוק. לצורך התחולה הטריטוריאלית של הנורמה הפלילית על "מקצת העבירה" לפי סעיף 7 לחוק

להתבצע בשטח ישראל. כלל הוא כי "מקצת" זה צריך להיות חלק מן היסוד העובדתי של אותה עבירה (ראו ע"פ

400/88 עיסא ע'ית נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1) 778 (1990), בפסקה 6 לפסק-הדין; ע"פ 4391/03 יוסף אבו ריא

נ' מדינת ישראל ס (3) 520 (13.12.05); ובש"פ 5383/13 פואד דוידאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.8.13)

בפסקה יח' להחלטה).

בעניינו, הביצוע העיקרי בתוך שטח ישראל, קרי גניבת כלי הרכב, מהווה, לכל הפחות, את "מקצת" הביצוע ביחס

לחלק מן המוצגים שנתפסו בשטח מחוץ לישראל.

ריבוי משתמשים בבית

טענה נוספת של ב"כ המשיבים היא כי בית המשיבים כלל אינו מונה 3 קומות כנטען בדו"ח הפעולה כי אם 4 וכי

ממילא לא הוכח כי המוצגים שנתפסו בו היו ברשותם של המשיבים, שכן מדובר במבנה מגורים בו מתגוררים עוד

אנשים וכי המתחם כולו פתוח לאחרים.

אמנם, אכן טען המשיב 2, כי במתחם המגורים גרות 3-4 משפחות וכי משכירים קומות בבית ונותנים לאנשים מפתח.

אך עם זאת, בהקשר זה, המשיב 1 בחקירתו מיום 9.10.24 אישר כי הוא גר בצמוד למשיב 2 ובקומה השנייה של

המבנה.

זאת ועוד, על חלק מן המוצגים נמצאו ממצאי ט.א. של המשיבים (כדוגמת לוחיות זיהוי וכן רכב הטויוטה) ולגבי חלק

מהם המארג הנסיבתי הקיים קושר אותם למוצגים שנתפסו בשטח ביתם.

לאחר ששקלתי את טענות ההגנה שפורטו לעיל מצאתי לערוך הבחנה בין כלל המוצגים שנתפסו ולקבוע כדלקמן:

1. כלי הרכב הגנובים - רכב הטויוטה מושא האישום הראשון - מעבר לעובדה כי נמצאו ט.א על גביו הרי שהמשיב 1 קשר עצמו בחקירתו לרכב וטען כי מדובר ברכבו שלו, אותו קנה מאדם דרך הפייסבוק, וכך אישר גם המשיב 2. לפיכך קיימות ראיות לכאורה בעניינו. שונים הדברים ביחס לג'יפ הרוביקון לגביו לא מצאתי בחומר ראיה כי הוא רכב גנוב וממילא מדובר ברכב פלסטיני כך שכל שבוצעה בו עבירה, היא בגדר עבירת חוץ.
 2. לוחיות הזיהוי המזויפות, משבש התדרים ומכשיר הטאבלט (לגביו ניתנה חו"ד מומחה כי מהווה כלי פריצה) - המדובר במוצגים הקשורים במעשי המשיבים כחלק מקשירת הקשר לגניבת כלי רכב שיטתית. בקשר עם לוחיות הזיהוי אפנה למסמך "ל.ז. שנתפסו בחיפוש אצל סדאם ופארס" מיום 14.10.24 לפיו חלק מלוחיות הזיהוי נגנבו וחלק לא, קרי משמעות הדבר כי מדובר בלוחיות זיהוי משוכפלות. משכך מהווים מוצגים אלה חלק מעבירות שבוצעו בתוך שטח ישראל ובגדר "עבירת פנים" ולפיכך אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה לגביהם.
 3. כלי העבודה שנתפסו לגביהם ניתנה חוות דעת כלי פריצה של החוקר פלאח מיום 16.10.24, מצאתי כי בשלב זה אין בפני די ראיות כי בהכרח מדובר בכלי פריצה להבדיל מכלי עבודה חוקיים, כטענת המשיבים בחקירותיהם.
 4. תעודות הזהות המזויפות - הגם שניתן להניח כי מטרת החזקתן איננה כשרה, הרי שלא קיים חומר ראיות המלמד על שימוש שעושים המשיבים בתעודות זהות מזויפות במסגרת קשירת הקשר ובשים לב לטענות ב"כ המשיבים בקשר עם תפיסת המוצגים מחוץ לשטח ישראל אני קובעת כי אין ראיות לכאורה בעניין מוצגים אלה.
 5. ממצאי העתיקות- מאחר שאלו נתפסו בקומה שמתחת לבית המשיבים ומבלי שקיימת כל ראיה כיצד הגיעו לידיהם והאם "מקצתה" של העבירה המיוחסת להם בקשר לעתיקות בוצעה בתחומי שטח ישראל, הרי שלא ניתן לייחס החזקתם למשיבים.
- סיכומי של דבר, אני קובעת קיומה של תשתית ראייתית מספקת לעבירות המיוחסות למשיבים באישום הראשון, ביחס לגניבת הרכב ולחלק מן המוצגים שנתפסו בביתם, בהתאם לפירוט שלעיל.
- האישום השני -
- ביום 14.8.24 חנה מר גלאל חנה את רכבו מסוג טויוטה קורולה ל.ז. 870-28-802 ברחוב האצל 4 בירושלים - בעניין זה קיימת עדותו של מר גלאל מיום 15.8.24 כי רכבו נגנב.
- באותו יום חנה יוסף אבגי את רכבו מסוג טויוטה קורולה ל.ז. 840-51-401 ברחוב הצבר 215 בירושלים - בעניין זה קיימת תלונתו של מר אבגי מיום 15.8.24 ולפיה הרכב נגנב.
- מהודעות המתלוננים עולה כי כלי הרכב נגנבו במהלך הלילה.
- בפלט איכונים מ.כ. 4 נראה המשיב 1 מאוכן ביום 15.8.24 בשעה 04:27 ברחוב רבעה אל עדווייה, בשעה 04:34 ברח' לאו פיקארד ובשעה 04:49 ברחוב האנפה בשכונת גילה.

רח' הצבר ורח' האנפה הינם רחובות סמוכים ביותר. גם רחובות האצ"ל ורבעה אל עדוויה אינם רחוקים זה מזה. עוד עולה כי במועד האמור ובמהלך השעות הרלוונטיות מתקיימות שיחות בין המשיבים ואף בינם ובין המעורבים האחרים, טעמה ומצרי. ישנן מספר שיחות בהאזנות הסתר אשר תוכנן מסבך את המשיבים במיוחס להם: בשיחה 680 מיום 15.8.24 בשעה 02:55 בין המשיב 1 ל"סיף" (כינויו של נדים מצרי) אומר סיף כי הם "מחכים לבנאדם".

בשיחה 690 מיום 15.8.24 בשעה 04:01 בין המשיב 1 ל"סיף" מבקש "סיף" שהמשיב 1 ישאר על הקו כי נעים לא מכיר את האיזור ושואל אותו "לקחת את זה קדימה" ומשיב 1 שואל אם את שניהם. בשיחה 715 מיום 15.8.24 בשעה 05:03 בין המשיב 1 ל"גבר", אומר לו "גבר" שיחנה בצד ויפתח חלון, המשיב 1 אומר כי אם ישאלו יאמר כי הוא מחכה לעובדים ו"גבר" שואל אם משיב 1 ראה שוטרים. בשיחה 717 מיום 15.8.24 בשעה 05:04 מדברים המשיבים, המשיב 1 אומר למשיב 2 לפרק את החלון הפנימי והמשיב 2 אומר למשיב 1 "ללכת לאחמד כדי שנפרק את האוטו". בשיחה 718 מיום 15.8.24 בשעה 05:06 בין המשיב 1 ל"גבר" אומר המשיב 1: "סגורה אין בה אף אחד, אפילו המראות שלה סגורות, אני רוצה להיכנס לחנות לידה"...בהמשך אומר לו "גבר" שיסתכל לשמיים ויראה אי יש מזמזמות. במזכרו של רס"ב פלאח מיום 27.10.24 נכתב כי שוחח עם השוטר המתמלל את השיחה וזה מסר שהכוונה במילה זו לרחפנים או קול של רחפנים. בשיחה 719 מיום 15.8.24 בשעה 05:10 אומר המשיב 1 ל"גבר" כי הם במזמזמורה. בשיחה 743 מיום 15.8.24 בשעה 06:56 בין "סיף" ובין המשיב 1 שיחה מפלילה כאשר מתאמים השניים, עוד עולה כי המשיב 1 שוחח עם טעמה והם אף מדברים על סחורה, על כלי רכב ועל תמורתם. בין המשיב 2 לבין המשיב 1 ובין נדים מצרי קיימות שיחות רבות ביום 15.8.24 בין השעות 00:32-07:38 והוא מאוכן בין השעות 04:00-4:30 ברח' מבוא חגווי הסלע במעלה אדומים וכן בג'בל מוכאבר. אמנם, המדובר בראיות נסיבתיות בלבד אך בהינתן מארג הראיות שפורט לעיל ובשים לב לגרסאות המשיבים אשר מרחיקים עצמם מהיכרות עם המעורבים האחרים, מכחישים את קולותיהם בשיחות מהאזנות הסתר שהושמעו להם ולא מספקים כל הסבר להתנהלותם האמורה בשעות הלילה, אני קובעת כי יש די ראיות ביחס למיוחס לשני המשיבים באישום השני. האישום השלישי - המדובר בגניבת רכב טויוטה ל.ז. 826-02-202 ביום 19.7.24 מרחוב מרדכי אלקחי 20 בירושלים.

מדו"חות הפעולה שבתיק עולה כי חברת איתוראן דיווחה למשטרה על גניבת הרכב ביום 19.7.24 בסמוך לשעה 06:37. אז, מתקבל דיווח על הרכב המתקרב למחסום מזמוריה, בתגובה נפרסו דוקרנים, צעקו לרכב לעצור, ירו לגלגל, הרכב פרץ את המחסום ובהמשך נתפס הרכב ללא הנהג (ראה דו"ח פעולה של סמ"ר איילאו מיום 19.7.24).

במצלמות המוצבות במקום נראה רכב הטויוטה מושא אישום זה ולפניו רכב מאזדה הנחשד כרכב המוביל. רכב המאזדה הגיע למחסום מזמוריה ואז לפתע "חותך" אוטובוס, עלה על המדרכה המפרידה בין הנתיבים וברח מהמקום. בתמונת תקריב ממצלמות המחסום ניתן לראות שניים יושבים ברכב המאזדה (ראה "דוח תובנות רכב מוביל ורכב גנוב 19.7.24" של רס"מ סלמון).

השוטר בן עמי צופה בתמונות ומזהה בצילום השמאלי את המשיב 1 כמי שיושב ליד הנהג ברכב המאזדה, זאת בשל היכרותו הטובה "את העבריינים" (ראה דו"ח צפייה של בן עמי מיום 17.9.24).

ברכב הטויוטה ל.ז. 82602202 נתפסו מכשיר קידוד ומברג (ראה דו"ח תפיסת מוצגים של רס"מ אילו מיום 22.7.24). מתחת להגה של הרכב נמצא מחובר מכשיר קידוד והתנעה (ראה דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 22.7.24). בעניינים של מוצגים אלו ניתנה חוו"ד מומחה מכשירי פריצה מיום 25.7.24 של רס"מ עדו צור. עיון בפלט איכונים שסומן מ.כ. 1 ומ.כ. 2 מעלה כי המשיב 1 מאוכן ביום 19.7.24 בשעה 02:20 ברחוב עולי הגרדום בירושלים. מדובר ברחוב הסמוך לרחוב אלקחי בו בוצעה הגניבה.

יש לציין כי אין בפלט האיכונים שבוצע לנייד של המשיב 2 כל איכון החל משעה 00:17 של יום ה- 19.7.24 ועד לשעות המאוחרות של אחר הצהריים, אז אוכן באשדוד ונחל שורק. סיכומו של דבר, אני קובעת כי ביחס למשיב 1 קיימות ראיות לכאורה, בשים לב לאיכוננו במקום וזיהוי על ידי שוטר, במיוחד לו באישום השלישי. טענות ב"כ המשיב בדבר עוצמת הזיהוי של המשיב 1 תבחנה במסגרת ההליך העיקרי. אשר למשיב 2, אני קובעת כי לא קיימות ראיות לכאורה הקושרות אותו למעורבות באישום זה. לגבי אישום 4 -

כאמור לעיל, הונחו בפניי די ראיות הקושרות את המשיב 1 לטלפון הסלולרי שלו.

עיון בפלט איכונים בתיק מעלה כי המשיב 1 אוכן עשרות פעמים בישראל החל מיום 1.4.24-6.10.24 (ראה מזכרו של רס"ב פלאח מיום 9.10.24 ופלטי האיכון).

העובדה כי רק לאחר שהוטחו במשיב 1 ממצאי האזנות הסתר שינה גרסתו וטען כי "אלף אנשים" משתמשים במכשיר הטלפון הנייד שלו היא בגדר גרסה כבושה הנעדרת משקל בשלב זה.

באלה הדברים, אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה ביחס למיוחס למשיב 1 באישום הרביעי.
לגבי אישום 5 -

כאמור לעיל, הונחו בפניי די ראיות הקושרות את המשיב 2 לטלפון הסלולרי שלו.

עיון בפלט איכונים שבתיק מעלה כי המשיב אכן עשרות פעמים בישראל החל מיום 1.6.24-5.10.24 (ראה מזכרו של רס"ב פלאח מיום 9.10.24 ופלטי האיכון).

כאמור, המשיב 2 מאשר בחקירתו כי הטלפון בשימוש הבלעדי ולאחר שהוטחו בו ממצאי האזנות הסתר בחר לשמור על זכות השתיקה או לטעון כי אינו יודע.

באלה הדברים, אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה ביחס למיוחס למשיב 2 באישום החמישי.
סיכומי של דבר

בעניינו של המשיב 1, אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה בעבירת קשירת קשר וכן ביחס לאישום הראשון - לגבי גניבת הרכב וביחס לחלק מן המוצגים שנתפסו בביתו וכן ביחס לאישומים 2, 3 ו-4.

בעניינו של המשיב 2, אני קובעת קיומן של ראיות לכאורה בעבירת קשירת קשר וכן ביחס לאישום הראשון - לגבי גניבת הרכב וביחס לחלק מן המוצגים שנתפסו בביתו וכן ביחס לאישומים 2 ו-5.

אשר לעילת המעצר

ב"כ המבקשת טענה כי די בחלק קטן מן הראיות כדי להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדם. למשיב 1 עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות של שב"ח כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2022 ויש לו מאסר מתונה להפעלה. המשיב 2 נעדר עבר פלילי.

ב"כ המשיבים הצהיר לפרוטוקול כי ככל שייקבעו ראיות לכאורה לעניין שלושת האישומים הראשונים אזי קיימת עילת מעצר ומאחר שכרגע אין בידו חלופת מעצר להציע, הוא מסכים למעצרו עד תום ההליכים.

ככל שתקבע חולשה ראייתית ביחס לאישומים 1-3, מבקש ב"כ המשיבים להשלים טיעוניו.

נוכח קביעותי דלעיל, המשך הדיון בעילת המעצר יתקיים בדיון הקבוע.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.